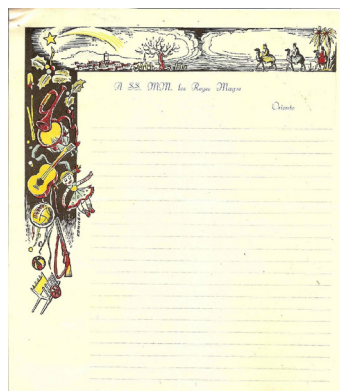
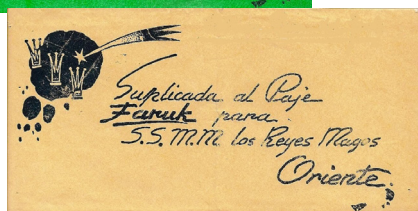
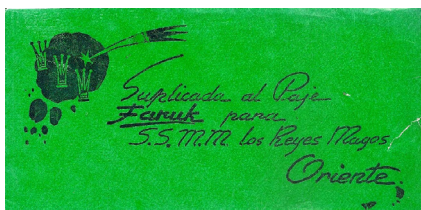

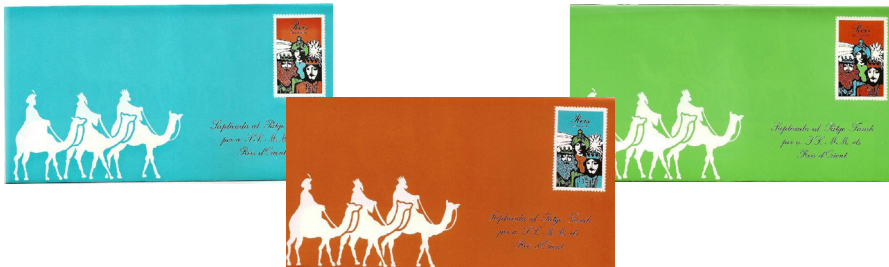
L'obra gràfica dels "Reis d'Igualada" en el temps

Fons Gràfic

Pràcticament des de la seva creació ara fa 125 anys, els 'Reis d'Igualada' han generat tota una sèrie de material gràfic que ha anat evolucionant a través d'aquest llarg període. Aquest material es pot classificar en tres grans grups, que són els que analitzarem en aquest article: cartes, sobres i segells per adreçar-se al patge Faruk, crides i auques.

Les primeres cartes i sobres són de l'any 1950. Les cartes impreses a quatre tintes i amb un patrat per facilitar l'escriptura contenen una il·lustració a ploma i acolorida signada per Ferrer en forma de cantonera al·legòrica amb l'entrada dels Reis a Igualada i un conjunt de joguines de l'època. Els sobres que acompanyen aquestes cartes consten d'un text manuscrit de traç personal i una il·lustració bàsica i esquemàtica amb simbologia adient: corones i l'estrella d'Orient sobre una taca negra que crida l'atenció i fa que l'ull s'hi dirigeixi. Estan confeccionats amb paper xarol de diferents colors mantenint sempre la mateixa impressió.

El model anterior de cartes i sobres se substitueix a partir de 1961 per un altre que també es compon de carta i sobre per separat. La carta segueix el mateix model, canviant la il·lustració per una de més moderna on podem veure-hi els tres Reis seguint l'estrella, també a tot color i sense signatura de l'autor. Els sobres fan un salt evolutiu més notable, ja que passen a ser impresos a dues tintes en tres variants de color. La il·lustració ara és la silueta dels tres Reis també seguint l'estrella i el text en lletra anglesa de caixa tipogràfica estàndard.

El 1983 es produeix un canvi notable; carta i sobre s'unifiquen en un sol imprès tipus aerograma on a la part interna hi ha la carta i que un cop escrita, doblegada sobre ella mateixa en tres parts i tancada, queda conformat el sobre. La decoració se simplifica deixant només, tant a la part interior (carta) com a l'exterior (sobre), unes siluetes en negatiu dels tres Reis. La impressió és a dues tintes a les dues cares amb les tres variants de color.

L'any 2000 es fa una nova versió també tipus aerograma impresa a quadricromia a les dues cares amb una nova decoració multicolor i que ja incorpora el segell en la mateixa impressió. Aquesta versió és l'última que s'adreça amb la típica frase suplicada al patge Faruk.

El 2013 i el 2017 es torna a canviar la decoració, totes dues seguint la mateixa tònica de quadricromia a les dues cares i segell incorporat que ara porta la F de Faruk; monograma que fa de marca pròpia de l'emissari de ses Majestats els Reis d'Orient. Aquests darrers dissenys parteixen d'un mateix plantejament: un gran espai destinat a escriure-hi les peticions dels infants i uns marges amb al·legories de la festa i de les imatges dels tres Reis.

En l'edició més recent de 2019 es destaca la novetat que les imatges dels tres Reis, que sempre s'havien representat dibuixats, ara estan realitzats amb tècnica fotogràfica a partir d'unes figuretes que també són una novetat d'aquest any.

Un altre element que ha format part durant molt de temps de la simbologia gràfica dels reis són els segells que acompanyen les cartes. La primera edició és de 1954 i consta de quatre segells diferents, un de cada rei i un de més petit amb el patge Faruk, realitzats amb estil figuratiu i dibuix de línia damunt d'una textura feta de ratlles que parteixen d'un punt de fuga central. Al mig hi ha el rostre dels reis i patge Faruk, envoltats per una aurèola que les destaca com a imatges sagrades amb raigs resplendents. Estan impresos a una tinta amb quatre variants de color. Els textos són d'una tipografia de caire modernista gens adient amb els anys 50 del segle passat.

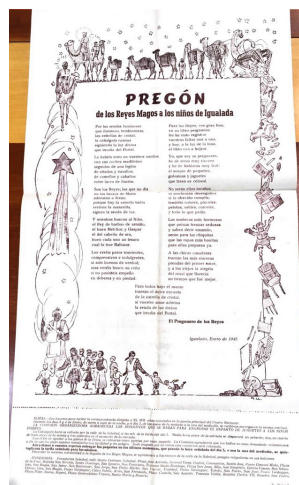
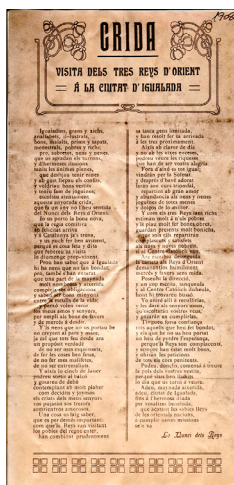

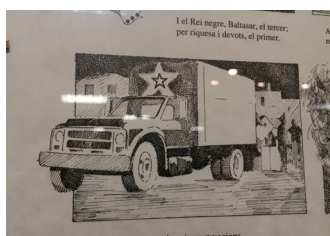
L'any 1956 es fa una nova edició de segells a dues tintes amb variants de color i només amb els tres reis. La imatge és un dibuix figuratiu dels rostres dels reis fet a ploma. El text encara és, incomprendiblement, de caire modernista.

El 1972 es fa una renovació total del segell aplicant-li l'estil pop art de l'època. Es tracta d'un sol segell, també amb tres variants de color. La tipografia –en castellà– està realitzada amb caràcters transferibles d'una variant de la tipografia Embrionic Triline de Dymo. La imatge d'aquest segell s'ha mantingut fins a l'any 2012, si bé a partir dels anys vuitanta es va catalanitzar el text i es va canviar la tipografia per una lletra anglesa estàndard.

Les crides o pregons que es feien abans d'introduir les auques són uns fulls o pasquins impresos normalment a una tinta, a vegades a les dues cares. D'aquest imprès podem dir que n'hi ha de dos tipus diferenciats. Els primers estan fets totalment amb elements tipogràfics de caixa, tant el text com l'ornamentació basada en orles i sanefes que segons el bon gust de l'oficial caixista tenen més o menys gràcia. L'altre model es fa a partir d'un gravat amb tota una sèrie de dibuixos al·legòrics del dibuixant Miquel Llacuna que envolta, a manera d'orla, el text tipogràfic de la crida. Aquest disseny s'ha anat utilitzant per diferents edicions on es canvia el text, però es manté el gravat que l'envolta.

A partir de 1965 se substitueixen les crides per una auca, que a excepció d'alguns períodes, és diferent cada any. Amb la llarga trajectòria d'auques editades trobem una gran amalgama d'estils, formats i colors. Cal tenir en compte que hi han col·laborat des d'infants fins a professionals del dibuix i alguns aficionats i per aquest motiu és molt difícil classificar l'estil dels dissenys. Sí que es pot dir que han anat seguint més o menys l'estil de cada època. Hi trobem des de dibuixos que podrien sortir al TBO o al Patufet del dibuixant Serra Massana, que havia col·laborat en aquestes publicacions, com més endavant composicions dissenyades amb l'ajuda de l'ordinador i fins i tot una de molt original feta a partir de figures de plastilina.

Finalment comentarem que per aniversaris assenyalats i per algun esdeveniment puntual, s'han creat diferents imagotips amb motius com estrelles, reis, etc. Un de molt concret és el monograma amb la F de Faruk, que ha esdevingut el símbol d'aquest personatge.

Equip Fons Gràfic

(Josep M. Cuadras, Lluís López, Manel Marimon i Josep M. Rosich)

Fons Gràfic (Igalada, 2017) Grup de treball dependent dependent de Disseny=Igalada en conveni amb l'Arxiu Comarcal de l'Anoia, format per un grup de professionals relacionats amb el sector del disseny i les arts gràfiques. L'objectiu és recuperar el treball de dissenyadors, grafistes i dibuixants que hagin realitzat l'obra a Igalada i comarca.